

Lördagsdansen

© Text: Roger Karlén 2005 © Musik: Mikael Carlén 2007

Det var lördag och drängen var kammad och ren'er
han stog där och bliga med rastlös'er kropp
När det vankandes slagsmål han var aldrig sen'er
till dansen på Norrqvarn han satte sitt hopp

Men han var lite ängslig om va'n skulle göra
om ingen fanns där som han kunde bju' upp
När de välkända ljuden sen nådde hans öra
han kasta sig dit som en stridslysten tupp

Först han va lite tveksam, försiktig och bluger
han suktande stod där med långtande blick
Oinbjuden han tänkte att det inte duger
när välriktad snyting i synen han fick

När den störste av knekta tog sikte och slog
han träffa på näsan och tvärs över mun
Han blev vresig och ilsken men snart han förstog
att han var välkommen, va' med dom en stund

Det var pojkar som aldrig lagt två strån e'mella'
som alltid blängt ilsket åt såna som oss
Fast än ingen han kände så va dom så snälla
när han fick va med hela kvällen och slåss

Det var varmt, det var sommar, det hade ringt helgda'
när solen så sakta gick ner bort i väst
Glada slogs dom och veva för allt dom var värda
dom vråla och skrek, secken kväll, vecken fest

Det blev söndag och drängen var blå'er å' gul'er
han låg där i sängen med ledbruten kropp
Med en näsa så rö'er, han va' rätt så ful'er
det kostar i skönhet att ligga på topp

Det var pojkar som aldrig lagt två strån e'mella'
som alltid blängt ilsket åt såna som oss
Fast än ingen han kände så va dom så snälla
när han fick va med hele kvällen och slåss